GAZETA LWOWSKA.

W Piątek **N^ro. 123.** 27. Października 1826.

WIADOMOŚCI KRAIOWE.

— *Ze Lwowa d. 22. Października.* —

Kommissarze nadworni na Seym tegoroczny przez N. Pana mianowani: JW. Hrabia Jan Krasicki, rzeczywisty tayny Radca, i C K. Gubernialny Radca JW. Józef Bobowski, udali się ze swoiemi pełnomocnictwami d. 15. b. m. do Gubernatora tych Królestw i Prezesa Stanów kraiowych, JO. Xięcia Jmci Lobkowicza, gdzie się Członkowie Stanów licznie zgromadzeni znaydowali.

Nazaiutrz Seym uroczyście zagaiony został.

JO. Xiążę Gubernator udał się o godz. 10 przed południem do Zgromadzenia Stanowego, gdzie Go u wstępu Sali JWX. Primas i JWW. Dygnitarze Koronni przyymowali i do oznaczonego krzesła odprowadzili.

Seym rozpoczęto odczytaniem naywyższych Reskryptów wydanych do JO. Xięcia Gubernatora i czterech Stanów tych Królestw.

Potém JO. Xiążę Gubernator miał pełną dostoyności Mówę w ięzyku kraiowym i dla zaproszenia JWW. nadwornych Kommissarzy do Zgromadzenia Seymowego, mianował Deputacyią, którą składali: W. JX. Bem, Kanonik i Kustosz Archikatedry oraz Kapituły Metropolitalney Lwowskiey Obrz. Łacin., JW. Hrabia Stanisław Skarbek C. K. Szambelan, W. Netrebski, i Burmistrz Lwowski, C. K. Radca Home. — Czas, aż do Ich przybycia zeszedł na odczytaniu Zdania Sprawy o czynnościach Wydziału Stanowego z roku zeszłego.

Za przybyciem JWW. Kommissarzy nadwornych na Salę Zgromadzenia, u wstępu którey JO. Xiążę Gubernator, JW. JX. Prymas i JWW. Dygnitarze Koronni onych przyymowali, gdy przeznaczone sobie mieysca zaięli, pierwszy JW. Kommissarz zabrał Głos; śród czego naywyższe Reskrypta i Postulata Królewskie zgromadzonym Stanom oddane zostały.

JO. Xiążę Gubernator stósowną Mową odpowiednią, to pierwsze uroczyste posiedzenie zamknął. Poczém JWW. Kommissarze Seymowi do pomieszkania swoiego powrócili i odwiedziny zebranych Członków Stanowych przyymowali.

Rozprawy w przedmiotach dotyczących zakresu działalności Zgromadzenia Stanowego, toczyły się przez dni następuiące aż do 21. b. m., się w którym Seym ukończył.

Deputacyią przez JO. Xięcia Gubernatora do uroczystego odprowadzenia JWW. Kommissarzy Seymowych wyznaczoną, składali znowu: JX. Kanonik Obrz. Grec. W. Sielecki, JW. Hrabia Ludwik Dzieduszycki, W. Felix Rojowski i Burmistrz Lwoski, C. K Radca Home.

JWW. Kommissarze nadworni odprawili uroczysty wiazd, tym sposobem, iak w dniu zagaienia Seymu, a potém JO. Xiążę Gubernator złożył pierwszemu JW. Kommissarzowi Seymowemu Protokół Obrad Seymowych przy mianéy Mowie, na którą JW. pierwszy Kommissarz odpowiedział; następnie imieniem Stanów miał Głos JW. JX. Prymas i Arcybiskup, po którym JWW. Kommissarze Seymowi odiechali.

W dniu uroczystego zagaienia Seymu wystąpiły w paradzie tuteysza załoga, dwie dywizyie iazdy i mieyska milicyia.

Pierwszy JW. Kommissarz Seymowy dał d. 16. t. m. wielki Obiad na 100 osób, a d. 18go świetny wieczór. D. 17. i 21. były wielkie obiady u JO. Xięcia Gubernatora, a d. 19. u JW. JX. Prymasa Arcybiskupa.

Dnia 18., iako w rocznicę pamiętnego zwycięztwa pod Lipskiem, załoga Lwowska i ściągnięte z okolicy woyska, odprawiły wielki popis woyskowy na przyległych błoniach.

— *Z Wiednia.* —

N. Pan raczył nayłaskawiey dotychczasowego Praktykanta Konceptowego przy Rządzie Galicyyskim, Uro. Woyciecha Olszewskiego, ze względu na iego zdolność, gorliwość w służbie i dobrą moralność mianować bezpłatnym Gubernialnym Koncepistą przy rzeczonym Rządzie.

(G. Wied.)

Dzień 8. Października b. r. był dla Styftu w Seitenstetten i iego okolic dniem serdeczney radości. Mianowicie sztyft ten miał szczęście widzieć w murach swoich Jéy Cesarzowicowską Mość Arcy-Xiężnę, Xiężnę Parmy, Maryią Ludwikę, w towarzystwie Xięcia Reichsztadzkiego. Dostoyni Podróżni iadąc z Weinzierl przez Ulmerfeld i Aszbach, przybyli do tego Sztyftu o godzinie 1 z południa, przy odgłosie wszystkich

)(

dzwonów i nayczulszych oznakach radości zebranego ludu, przyięci u głównych wschodów przez Prałata, Zakon i C. K. Kommissarza Cyrkułowego Hrabiego de Barth-Barthenheima. Na stopniach wschodów stały w białych szatach przybrane dziewczęta, i sypały kwiaty pod nogi; iedna z tych dziewcząt miała szczęście, iż stanąwszy pod baldachinem postawionym przed obrazem ukochanego Oyca kraiu, wyraziła w krótkiey Mowie uczucia głębokiego uszanowania i szczerey miłości. Podczas obiadu wykonano dobrane harmoniyne sztuki. Po stole raczyła Jey Cesarzowicowska Mość oglądać bibliiotekę, gabinet naturalny, zbiór malowideł i rycin i mieszkanie instytutu naukowego i wychowania dla młodzieży gymnazyalney; poczem dostoyna ta potomka ukochanego Domu panuiącego przy błogosławieństwie wszystkich obecnych powracaiąc do kraiów Swoich i udała się w kierunku do Styryi. (*D. Au.*)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Ameryka Hiszpańska.

Gazeta nadzwyczayna z przesmyka Panamskiego z d. 22. Czerwca zawiera Mowę, którą miał D. Mannel Lorenzo de Vidaurr, Prezydent Wyższego Sądu w Peru przy otworzeniu Kongressu Panamskiego. Z tey Mowy widziemy, iż Rzeczypospolite: Kolumbiia, Guatymala, Mexyk i Peru nie będą przypuszczały bander tych Narodów, które nie przypuszczaią bandery Amerykańskiey; i że owe Państwa, sądząc, iż iuż ugruntowały swoię niepodległość, za uznanie teyże nie chcą nic Hiszpanii zapłacić.

Władza wykonawcza w Bogocie wydała w d. 19. Lipca przez Ministra Spraw Wewnętrznych P. Estrepo, wyrok, którym część Departamentu Wenezueli ogłasza za będący w powstaniu i wszystkie przez Paeza od d. 30. Kwietnia w iego charakterze, iako Naczelnika politycznego Wenezueli wydane wyroki i rozporządzenia za żadne i nie byłe uważa.

Wiele miast i obwodów Kolumbii posłało oświadczenia swoie Rządowi Centralnemu, w którem obowiązuią się pozostać wiernymi onemuż i Konstytucyi.

W d. 3. Maia woysko Chiliyskie na wyspie Chiloe stoiące, poduszczone przez przybyłego tamże w d. 24. Kwiet. Ajenta O'Higgina z Peru, nazwiskiem Aldunate, oświadczyło się przeciwko istnieiącemu Rządowi pod Freyre. Gubernatora aresztowali własni iego Oficerowie; innych posłano do Valparaiso. O'Higgin, na teraz w Limie, pod opieką Boliwara, ma mieć wielki wpływ w Chili między znakomitymi tego kraiu. Sądzą, że go wspiera Boliwar. (*G. Wied.*)

Portugaliia.

Gazeta nadworna Lizbońska z d. 23. Wrześ. oświadcza się być upoważnioną ogłosić za podsunięty wyrok dostoynego Infanta Don Miguela, datowany z Wiednia, w różnych częściach Królestwa rozrzucony, w którym Jego Królewicowska Mość ogłasza się Królem Portugalii i miannie Rejencyią. — Wyrok ten iest dziełem nieprzyiaciół dobrey sławy Jego Królewicowskiey Mości, którzy nie wstydzą się spotwarzać go takiemi fałszami. Sądzą oni, że przez tak szanowne imię zaburzą spokoyność, oszukaią słabych i niewiadomych, i tym sposobem ze swemi zbrodniczemi zamirami doydą do celu. (*G. Wied.*)

Hiszpaniia.

Podług Dziennika Barcellony z d. 30. z. m. krążyła od d. 17. t. m. eskadra Algierska z dziewięciu żagli między tem miastem a Mattaro, i zbroyna oneyże szalupa opanowała Hiszpański okręt St. Antonio, który atoli odebrany został przez dwa czołna przybyłych na pomoc ochotników król. z Mattaro. Przedsięwzięto tamże przygotowania na przypadek wylądowania tych rozboyników morskich. (*G. Wied.*)

Wielka Brytaniia i Irlandyia.

O niedawno namienionym napadzie Usbeków na północną część Persyi, donoszą Gazety Wschodnio-Indyyskie z Bombay z d. 10. Maia: »Granice Persyi w stronie północno-wschodniey są teraz teatrem woyny, które Usbekowie pod Wodzą Rehman-Kuli-Khan z Khiwy naszli. W Styczniu wyszedł ón z 30,000 ludzi w Khorassan i za iednem uderzeniem zdobył Ak Derbent, twierdzę nad ważnem przeyściem panuiącą. Woysko Seid-Mohamed-Khana broniło się mężnie, lecz uległo przemocy. Jeńców płci męzkiey pozabiiano, żeńskiey zaprowadzono do niewoli. Słychać, że Rehman wyszedł początkowie z Khiwy tylko w 12000 ludzi, lecz w pochodzie łączyli z nim ze wszystkich stron zbiegaiący się Turkomani, i tym sposobem woysko iego do pomienioney doszło liczby. Po wzięciu Ak Derbentu ruszył ón ku Meszed, i okazywał, że chce twierdzę tę obledź. — Wspomniona twierdza pełna była ludzi, szukaiących schronienia przed niszczącemi kupami Turkumanów, którzy przeciągaiąc po kraiu aż do Nishapore doszli. Przez pomnożenie się ludności w Meszed podrożała żywność; chleb 15 mandów za iednę rupiię, podniósł się na 2 1/2, i obawiano się wielkiey nędzy. Szczęściem upadły śnieg zmusił Usbeków do odwrotu, którzy udali się ku Serekha, pięć dni drogi w stronie południowo-wschodniey od Meszed. Podług ostatnich

wiadomości znaydował się tamże Rehman i zaięty był wystawieniem twierdzy blisko Tejan. Spodziewaią się, że pewnie na wiosnę ponowi swoią zaczepkę.

Podług wiadomości z Guinei, Król Aszantów był znowu w pochodzie przeciwko przylądkowi Coast, gdzie z tego powodu Gubernator ogłosił prawo woyskowe. (*D. Au.*)

Dnia 3. Października powrócił do Londynu Sir Charles Stuart z poselstwa swoiego do Brazylii i Portugalii.

Doniesienia z Sierra Leone do d. 24. Czerwca wystawiaią smutny obraz o powiększaiącym się handlu niewolnikami z brzegami Afryki, który pomimo czynności i gorliwości krążących Angielskich okrętów nie może być utłumiony.

Z Kalkuty donoszą pod d. 21. Sierpnia, że rodzaie monety, któremi Birmanie pierwszą ratę przy zawarciu pokoiu z Anglikami nałożoney kontrybucyi, zapłacili, zostały oddane pod śledztwo, i z tego okazało się, że tylko połowę podaney wartości w sobie zawierały. Po tém odkryciu, sądzą, że Angielski Jenerał Campbell powróci do Rangoon (podług innych wiadomości iuż się to stało), aby to miasto zatrzymał w zakładzie, aż do zupełnego zapłacenia nałożoney kontrybucyi.

Dziennik Times podaie ilość wszystkich pieniędzy będących w obiegu w Anglii w sposobie następuiącym:

Biletów bankowych iest w obiegu, lub niebawem ma być	26,000,000	fun.	szt.
Srebrney monety w obiegu	7,000,000	—	—
Złotey monety —	12,000,000	—	—
Biletów prowincyynych banków w obiegu	9,000,000	—	—
Ogółem	54,000,000	—	—

Francyia.

Król przyymował dnia 9. Października powinszowanie Rodziny Królewskiey, Ministrów, Urzędników Dworu, Posłów Hiszpańskiego i Neapolitańskiego i t. d., iako w dniu swoich urodzin; w południe wyiechał Król z Delfinem do Compiegne.

Król rozporządzeniem swoiém z d. 4. Października uwolnił, iakto iuż pierwey wychowańców szkoły politechniczney i innych tego rodzaiu, teraz także szkołę lasową od konskrypcyi woyskowey.

Rozporządzenie Królewskie z tegoż samego dnia zaleca wystawę publiczną produktów przemysłu Francuzkiego na rok 1827. Ma ona być otworzoną w d. 1. Sierpnia w Paryżu w salach Louvra.

Minister Marynarki napisał do Jeneralnego Kommissarza w Havre list następuiący:

Paryż d. 28. Września 1826.

»Mości Panie! Rząd odebrał wiadomość urzędową, że P. Buchet de Martigny iako Nadajent handlu Francuzkiego do Santa Fé de Bogota posłany, rozpoczął tamże swoie urzędowanie w d. 27. Czerwca. Stosownie do tego wolą iest Króla, że uchwała, którą WPanu w d. 13. b. m. ogłosiłem, upoważniaiąca okręty mexykańskie do wywieszania swoich bander w portach Królestwa, odtąd rozciągać się ma także i do okrętów Kolumbiyskich.«

»Bądź WPan łaskaw, w tém, co się go dotyczé, stosować się do tego rozporządzenia, i przednieyszych żeglarzy w Havre o tém zawiadomić. W tém zaleceniu znaydziesz WPan nowy dowód troskliwości Króla o dobro handlu Francuzkiego.«

»Przyymiy WPan i t. d.

Hrabia Chabrol.«

(*G. Wied.*)

Poseł północno-amerykański na Dworze Angielskim, P. Gallatin, przybył do Paryża. Pewne pismo Paryzkie twierdzi, że odebrawszy depesze swoiego Rządu, opuścił natychmiast Londyn, aby się z P. Kanningem osobiście naradził.

Kilka oddziałów woyska z Francyi południowey odebrało rozkaz wyruszenia do Barcelony, aby zastąpić mieysce żołnierzy tameczney załogi, którym się czas służby skończył.

Gwiazda pisze z Kadyxu z d. 10. Września: »Fregata la Surveillante zawinęła do tuteyszey zatoki, po pięciodniowey żegludze z Brestu. Okręt ten podług nowego wzoru budowany, iest ten, który w Indyiach Zachodnich z fregatą Angielską, znaną za naylepszą do żeglugi w Marynarce Angielskiey, wszedł w zakład o żeglugę, i przewyższył ią w szybkości. Surveillante przywiozła do Kadyxu 300 rekrutów dla 27. pułku liniiowego, poczém powróciła do Brestu.«

Pewna Gazeta Departamentowa twierdzi, że Rząd postanowił na przyszłość opatrywać iazdę samemi końmi Francuzkiemi.

Sąd kassacyyny na posiedzeniu swoiém z d. 29. Września ukończył narady nad prożbą wskazanych na piętnowanie i dożywotnią karę na galerach, wolnych kolorowych z Martyniki. Jeneralny Adwokat P. Lacave-Laplagne Barris, w obszernem przełożeniu wnosił na potwierdzenie tego wyroku, atoli Sąd kassacyyny po trzechgodzinnem namyśleniu się rozstrzygnął na korzyść osądzonych: iż wyrok przez Sąd Królewski Martyniki

w dniu 28. Stycznia 1823 wydany, powinien być zniesiony z powodu braku formalności, i tę sprawę odesłał do Sądu Król. Guadelupy. (*D. Au.*)

Królestwo Polskie.

— Z Warszawy d. 20. Października. —

Jego Królewicowska Mość Xiążę Karol Pruski, w powrocie z Moskwy, przybył do Warszawy. Dnia wczorayszego znaydował się na paradzie woyskowéy. (*Kor. War.*)

Rossyia.

Jenerał Major Xiążę Menżyków, Poseł Rossyiski do Persyi, podług gazet Berlińskich przybył do kraiu Rossyyskiego, i spodziewany był w Tiflis. (*G. Wied.*)

Wiadomości od woyska w Georgii, z dnia 29. Sierpnia v. s.

Woysko Perskie pod rozkazami Abbas Mirzy, domniemywanego Dziedzica Korony Perskiey, wtargnęło do obwodu czyli Kannatu Taliszyńskiego, postąpiło nawet aż do okolic Elizabetpola. Siłę iego podawano od 30 do 40 tysięcy. Abbas-Mirza buntował przeciw Rossyi ludność muzułmańską prowincyi przez siebie zaiętych. Jego wysłańcy przebiegali w tym samym celu poblizkie okolice, i podburzali do buntu w imieniu religii mahometańskiey.

Ponieważ ta napaść w czasie pokoiu się wydarzyła, przeto granice nasze były prawie zupełnie bez woyska. Poczty, które ich strzegły, zbyt były słabe, iżby się były mogły oprzeć usiłowaniu woyska Perskiego. Cofały się w miarę, iak nieprzyiaciel postępował.

Również w skutku pokoiu rozłożone było po leżach woysko Georgyiskie. Jenerał Jermołow zgromadzał go około Tiflis, ale uskutecznienie zebrania rozmaitych korpusów, potrzebowało czasu, z powodu odległości mieysca, a Wódz Naczelny ieszcze się był znaydował w tém mieście, chociaż iuż był zgromadził 15 bataliionów. Jednakże Jenerał Major Xiążę Madatów wyruszył był z iego rozkazu na spotkanie się z nieprzyiacielem. Z okolic Elizabetpola wkroczył w obwód Chamszadil blisko dwutysięczny oddział woyska Perskiego, pomnożony zbuntowanemi mieszkańcami i nieco iazdy przybyłéy z Erywanu, która służyła dawniey za eskortę byłemu Xięciu Alexandrowi Georgyiskiemu, zbiegowi wysłanemu od Abbas-Mirzy do Katestyi, dla zrządzenia w niey powstania. Xiążę Madatów zaymował brzegi rzeki Axtafa; uwiadomiony o tém poruszeniu nieprzyiaciela, przyśpieszył w nocy pochód, aby go zeyść, ale o świcie zastał obóz zwinięty, nieprzyiaciela na wzgórzach do boiu uszykowanego. Batalion, który wspierał strzelców naprzód wysłanych, uderzył natychmiast na wzgórza. Nieprzyiaciel nie wytrwał; kilka wystrzałów działowych było dostatecznych do pomieszania go zupełnego. Dla braku iazdy, nie można go było doścignąć w ucieczce. Ale Ormiianie w poblizkiéy wiosce, spostrzegłszy gromadę uciekaiących, zabili z niéy wielu, kilku wzięli do niewoli i zabrali konie.

W Kanacie czyli Obwodzie Szyrwan, dawny Chan tego kraiu, zwany Mustafa, zaiął był wieś Axa na czele liczney bandy powstańców i znacznego korpusu iazdy Perskiéy. Jenerał Major Krabbe uderzył na niego, wypędził go ze stanowiska i zadał mu znaczne straty. Abbas-Mirza skłonił mieszkańców prowincyi Szekin do pomagania Mustafie, ale i ci mieli być również rozproszeni, utraciwszy wielu ludzi. Abbas-Mirza chciał także zbuntować Dagestan, i w tym celu wysłał do téy prowincyi dawnego Chana z Kachum, zwanego Surkay. Jenerał Major Aslan Chan doświadczonéy wiary i gorliwości, nie dozwolił mu dopełnić tego poselstwa, Aslan Chan posłał woysku Jenerała Jermołowa własnego syna i 300 konnych.

Mieszkańcy w Akusza otrzymawszy od Abbas Mirzy odezwę, przesłali ią natychmiast Chambanowi z Tarkwii, Namiestnikowi Jeneralnemu, z prośbą, aby ią odesłał Jenerałowi Naczelnemu Jermołowi. Przywiązanie tego licznego i mężnego ludu zapewnia spokoyność prowincyi Dagestan.

Sandar Erywański ieszcze nic nie przedsięwziął; iak mówią, czekał na przybycie Abbas-Mirzy z Elizabetpolu, z znacznemi siłami. Jenerał Jermołow korzystał z bezczynności tego Wodza, i wzniósł na stepach przy Lory kilka zasiek, które z téy strony wstrzymuią Persów, a reszcie woyska pozwolą swobodnie rozwiiać działania.

Podług doniesień z d. 2. Sierpnia, można było sądzić, że Jenerał Major Xiążę Menżyków został zatrzymany pod murami Erywanu. Późnieysze doniesienia są pomyślnieysze, i nie dozwalaią wątpić o przybyciu tego Jenerała z całym orszakiem na ziemię Rossyyską. Spodziewano się go w Tiflis co chwila. (*G. Wied.*)

(Drugi buletyn w Numerze następuiącym.)

(Do tego Numeru Gazety dołączony iest Ner. 43. Rozmaitości.)

Redakcyia Józefa Bensy; Drukiem Piotra Pillera.